

Harc a városért Csurka, a Mágus

„Budapesti értelmiségiek és ismert közéleti személyiségek levélben kérték fel Schmitt Pált, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság alelnökét, hogy vállalja el a főpolgármester-jelöltséget.” (Részlet a Magyar Nemzet Schmitt támogatói című írásából, 2002. június 3-án.)

Amit sokáig csak sejteni lehetett, bekövetkezett: a Fidesz – MDF immár hivatalosan is támogatja a neves budapestiek felkérésére függetlenül elindult főpolgármester-jelöltet, Schmitt Pált. Paradox módon talán most, a Fidesz számára a fővárosban katasztrofális vereséget hozó választás után van a legnagyobb esélye jobboldali pártok által támogatott jelöltnek, hogy megtörje Demszky Gábor több mint egy évtizedes hegemóniáját.

Az országgyűlési választásokon megsemmisítő és egyben az egész küzdelmet eldöntő vereséget szenvedett a Fidesz – MDF a fővárosban: gyengébb teljesített még az 1994-es választásnál is. Ekkor ugyanis a most is jobboldali képviselőt választó budai kerületekben több szavazatot szereztek a polgári jelöltek. Úgy tűnik, hogy az első sokk után a Fidesz fővárosi vezetése már nem elégszik meg a lakótelepi szavazókat egyértelműen elmarasztaló kommunikációval. Ez ugyanis nem szolgált elégletes magyarázatot a történetekre, mert a hagyományosan erős jobboldali kertvárosi övezetekben és Budán is arányosan kevesebb szavazatot kapott a Fidesz, mint négy évvel ezelőtt. Információink szerint a választásokat követő első Budapesti Választmány-ülésen az elnökség a választásokról szóló beszámoló elfogadását egyben bizalmi szavazásként is kezelte, s bár végül a vezetőség egyöntetű

bizalmat kapott, nyilvánvaló, hogy elindult a vereséget kiváltó okok feltárása.

Jelentős problémát jelenthet az őszi önkormányzati választásokra való felkészülés során, hogy az intenzív kampányt követően hirtelen megsokszorozódott a Fidesz kerületi csoportjaiba jelentkezők száma. Forrásaink több tucat, sőt egyes kerületekben hatvan, hetven, vagy még annál is több, az elmúlt hetek során a politizáláshoz kedvet kapott polgárról beszélnek, akik taggá válva érhetően alaposan megváltoztatnák az évek óta működő hatalmi viszonyokat az egyes csoportokban. A kerületi harcok azonban alaposan megnehezíthetnék az egységes polgári jobboldal főpolgármester-jelöltjének dolgát, holott az MSZP önálló jelöltet indít (a viszonylag ismeretlennek számító, de budapesti politikai szinten meglepően ügyesen manőverező Gy. Németh Erzsébet személyében), Demszky Gábor pedig az elemzők szerint meglehetősen sokat veszített nimbuszából gyászosan véget ért pártelnöki megbízatása után. Az elnöki intermezzo azért is ártott Demszkynek, mert addig óvatosan került a pártpolitikus szerepben való megjelenést és különösen az SZDSZ-szel való azonosítást. Különös módon most éppen a jobboldal által támogatott Schmitt Pálnak jöhet jól a pártokfelettség szerepe: sportolói, diplomatai múltja, nemzetközi kapcsolatai, retorikai képességei alkalmassá tehetik a jelölti (és kedvező esetben, nevető harmadikként akár a főpolgármesteri) szerepre. Nagy talány a MIÉP: biztosnak tűnik a választási kudarcból ocsúdó párt önálló jelölt állítása, lapzártáig még nem esett szó hivatalosan a jelöltekről. Beavatottak azonban a Fővárosi Közgyűlésben igen aktív Bánovics Tamást, a közgazdász Lentner Csabát emlegetik, de szóba kerülhet akár egy párthoz közelálló értelmiségi is. – LANER LASZLÓ

„Ha a »Hajrá, Magyarország!« ezzel a helyzettel nem néz szembe, ha tehát a halálos veszedelemmel nem néz szembe, akkor jobb, ha létre sem jön. Mi, a MIÉP és a Magyar Út Körök Mozgalom nevében a Hősök terén, május 5-én meghirdetjük a nemzeti ellenállást, számításba véve megcsappant erőnket is.” (Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2002. május 30.)

Van Csurka István írásaiban valami, ami a '90-es évek Verebésére, a Mágusra emlékeztet. A korábbi sikeredző már jó ideje csak szövegben igazán nagy, semmilyen kudarc nem ingathatja meg önmagába vetett szilárd hitét, rendíthetetlenül osztja a tutit. A MIÉP elnöke, miután kivezette pártját a parlamenti fogságból, nemzethalálról vizionál, a MIÉP követésére szólítja fel és tanácsokkal látja el az ellenzéket.

A MIÉP, bár erről szemérmesen hallgat, igencsak kivette a részét az MSZP és az SZDSZ kormányra segítéséből. Lehetett rájuk számítani, amikor a sajtónak egy kis munícióna volt szüksége: zászlókkal vonultak át a Kossuth térre, száz jelölt visszaléptetését ajánlották fel kéretlenül, és magas szinten értekeztek a „galíciai jöttmentekről”. Akár egy, a Magyar Fórum által annyira kedvelt összeesküvés-elméletet is megfogalmazhatunk, s elmondhatjuk, hogy Csurka nem maradt hátlatlan az előző rendszerben színpadra állított darabjaiért. De ne legyünk rosszindulatúak, higgyük el, hogy nem voltak tudatában annak, mennyit ártanak szereplésükkel a polgári oldalknak és saját pártjuknak is. Az önkormányzati választások sorsdöntők lehetnek a párt jövője szempontjából, hiszen kön-

nyen eltűnhet a süllyesztőben, ha nem sikerül a helyi testületekben számottevő képviselőkhöz jutnia. Az országgyűlési választások eredményei alapján a megyei közgyűlésekben és a nagyobb vidéki városokban 1-2 mandátum elérésére van reális esély (kivéve talán Pest megyét, ahol több képviselői helyet is megszerezhet a MIÉP-lista). A Fővárosi Közgyűlésben és a kerületekben az eddigi pozíciók megőrzése lehet a cél. Budapesten, a párt fő bázisán különösen sok múlik a MIÉP-en, hiszen polgármester- és főpolgármester-jelöltjei esélytelenek ugyan a végső győzelemre, indulásukkal azonban jelentősen megnövelik a baloldali jelöltek esélyeit.

A párt hátszágában lezajló változások legalábbis kétségessé teszik a MIÉP megmaradását. Jó példa erre, hogy a mindedig szilárd bástyanak hitt Pannon Rádió is megdőlni látszik, Gidófalvy Attila elsőbbséget adott

A MIÉP előtt nyitva állt volna az út, hogy modern, radikális, antiglobalista, nemzeti párttá váljon, aminek nem mindenről AZ jut eszébe. Ez az út azonban járhatatlannak bizonyult ifj. Hegedűsökkel meg a nyilas és újnnyilas irodalom Magyar Fórumban hirdett gyöngyszemeivel.

a biznisznek az össznemzeti üldözési mániával szemben.

A MIÉP előtt nyitva állt volna az út, hogy modern, radikális, antiglobalista, nemzeti párttá váljon, aminek nem mindenről AZ jut eszébe. Ez az út azonban járhatatlannak bizonyult ifj. Hegedűsökkel meg a nyilas és újnnyilas irodalom („Az írók ezért a nagyszerű remekműért életfogytiglani börtönre ítélték”) Magyar Fórumban hirdett gyöngyszemeivel. – TURUL

Értelmiség és érzékenység

Árkok álmodói, világraszóló haverok

Invitálták Geszti Pétert is (korrektkedés), noha ő a kampányban többször hangsúlyozta, hogy cége, az @rc kft. üzleti alapon (hehe) készítette azt, amit.

Jordan Tamás fesztiváligazgató előzetesen oda nyilatkozott, hogy a rendkívül feszült választási kampány megosztotta a magyar társadalmat, ez ellen szeretnének tenni a maguk eszközeivel. Szép, mondhatnók, ha az egész rendezvénynek nem lenne egy megtévedt bárányok visszafogadása filíngje. De van. Miként az úgynevezett művész társadalomban is van haladó, független fősodor, tele empátiával, és vannak a körön kívüli gyagyák, akik lokális posványukban üldögélve nem látják a nagy nemzetközi tendenciákat, gőzük sincs az európaiságról, s minő skandalum,

néhányan közülük az utcára kiparancsolt csúrhéval tartottak.

Míg Fábry Sanyit népszerűsége sem menti meg a szadi hívó haverok odamondogatásaitól (mely a pikírt megjegyzésektől, félvicces szurkálásoktól egészen a nyílt boszorkányüldözésig terjed), addig Darvas Iván baritonja büntetlenül bűghatta a telefonba az SZDSZ-kampány szövegeit. Ami ott vállalhatatlan, mert megosztó, az itt trendi.

Hogy szükség van-e mindezek után a látványelemeket sem nélkülöző (két végű, pengeéles indián csatabárd teatrális elföldelése) gesztusokra? Nem tudom. Csak abban vagyok bizonyos, hogy az érzékenységükre oly büszke szabad értelmiségi

ezúttal cserben hagyta e nagyszerű képességük. Nem sikerült legszemélyesebb magánügyként kezelni a pártpreferenciát. Így válhatott számukra kínosan irritálónak az, ami a levegőnél is természetesebb, így lettek a közös célok megvalósításából árkok álmodói. – ZAB

Prolik?

Rémületes dolgot tapasztalok mostanában a jobboldalinak nevezett értelmiség köreiben: ha szóba kerül a politika meg a választási verseny, a legtekintélyesebb résztvevő általában sóhajtva, legyintve így summáz: – Hja, a lakótelepi prolik.

Piszok ország, nem tudja mi jó neki, hülye itt rajtunk kívül mindenki. Kábé ezt jelenti ez a két szó. A minősítés joggal pályázik minden idők legostobább választási kudarc-magyarázat címére. Politika iránt komolyan érdeklődő, pláne azzal hivatásosan foglalkozó ember soha, soha, soha, de soha nem engedheti meg magának, hogy így minősítsen egész társadalmi csoportokat (hogy mindenki értse: potenciális szavazókat). Tessék négy éven keresztül lakásokba kopogtatni, fát ültetni, kezeket rázni, bevásárlókocsival a pénztárak előtt sorban állni, szalonnát sütni. Terepen dolgozni, ha úgy tetszik. Ha ennek ellenére következtetett be a kudarc (mert sok helyen tényleg becsülettel dolgozott a jelölt és csapata), akkor pedig jöhet a mérlegelés, az elemzés és az okok keresése. A minősítést hagyjuk ki a játékból. Ugyanis az egész eljárás kínosan hasonlít az SZDSZ nevezetes mucaizására. Mint emlékeztet, derék barátaink 1990-es választási vereségüket úgy magyarázták, hogy míg a „fejlett” nyugati megyék rájuk szavaztak, addig az „elmaradott” alföldi megyék nem. Szóval vigyáznunk a minősítésekkel. Üriember ugyanis nem zsidózik, nem fasisztázik, nem nácizik, nem cigányoz, nem mucaizik. És nem prolik. Mert ha nem tanul a hibákból, nemcsak intellektuális silányságról tesz tanúbizonyságot, hanem el fog veszíteni még egy választást is. – T. L.

A jogi gengszterizmus korszaka után

Alighogy az MSZP-nek becézett üzleti vállalkozás áttette telephelyét a magyar Parlamentbe, rögvést ízelítőt kaphatunk abból, mit várhatunk a balliberális kormány regnálásától.

Honunkban április 21. óta véget ért a jogi gengszterizmus korszaka. Kiderült, hogy Tasnádi Péter nem maffiózó, és a vecsési számlagyárost is kiengedték az előzetes letartóztatásból. Hosszan vázolhatnánk még a balliberális jogértelmezés természetrajzát, ám ehelyett most idézzünk egy idevágó passzust Arany János költeményéből, A fülemiléből: „Pétert sem hagyá pihenni / A nagy ártatlan igazság”... „Övé a fütty, ő azt véli: / Nincs vármegye, / Ki elvegye, / Nincsen törvény, nem

lehet per, / Hisz azt látja Isten, ember! – / De, hogy a beszédet össze / Annál jobb rendben illessze, / Az útlegből sokat elvesz / És a joghoz egy tallért tesz, / Mely is a bírói zsebben / Bal felől, a szív iránt, / Meghuzódik a legszebben.” (A kiemelés nem tőlem, hanem Arany Jánostól való.)

De hagyjuk a politikát, beszéljünk inkább a kultúráról. A szocialisták kultuszminisztere, Görgey Gábor megígérte, hogy pályázat útján választja ki a Nemzeti Színház vezetőjét, aztán egyetlen tollvonással kijelölte igazgatónak Huszti Pétert. Persze mindenkit megnyugtató: a pályázat nélküli kinevezetésből „nem kíván gyakorlatot csinálni”. Az Országimázs Központ egyszemélyes utódja, Medgyessy Péter egy német lapnak azt is kifejtette, hogy mi kicsi ország vagyunk. Majd Görgey arról is biztosította a kicsinyke országot, hogy három

közszolgálati televízió túl sok a lakóinak. (Kis ország ne nagyzoljon – gondolhatjuk szerényen.) Nyilván az m2-re és a Dunára nincs szükség, hiszen ezeket határon túl is sugározzák, és a szocialistáknál nem illik megsérteni a szomszédok büszkeségét. Ezzel Adrian Nastase is tisztában van: alighogy Medgyessy kimondta beiktatási beszédében, hogy ő Kolozsvárt „cserepedett” fel, már üzent is neki a bukaresti kolléga, hogy ők ám nem gondolták komolyan az Orbánnal kötött megállapodást, tréfa volt az egész, jó is volna mielőbb újratárgyalni.

A sort tovább is folytathatnánk, ám már így is kimerítettük a terjedelmet. Végezetül inkább álljon itt egy kérdés. Vajon miért érezzük úgy: össznemzeti érdek, hogy a szocialisták minél kevesebb ideig maradjanak kormányon? – HAKLIK NORBERT

Makovecz Imre munkáról, csalódásról meg a norvég zászlókról

Felelősség és az összefogás szellemisége

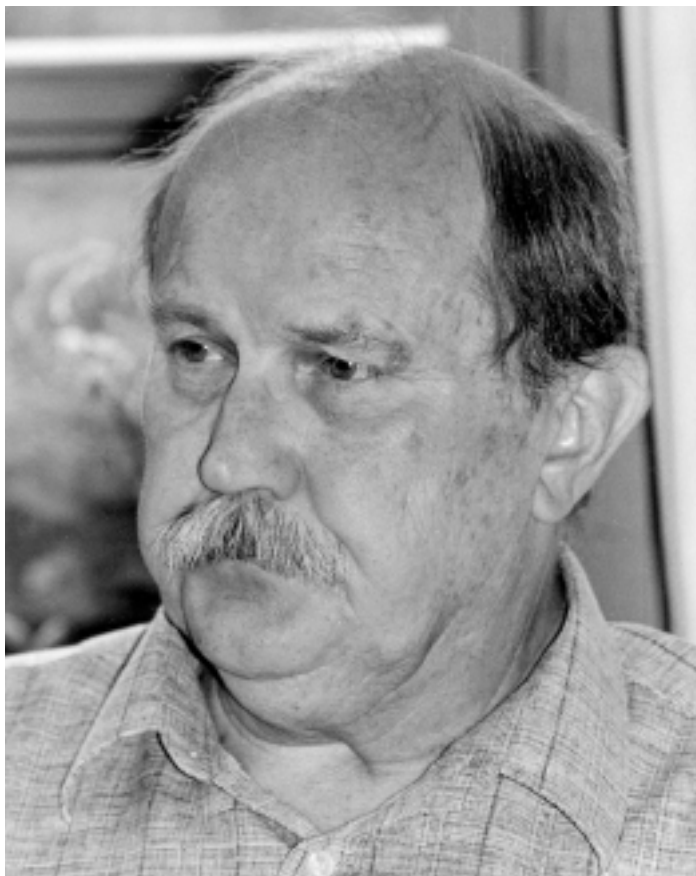
A Szövetség a nemzetért polgári kör alapító tagja Makovecz Imre Kossuth-díjas építész, aki szerint az elmúlt időben történetek miatt akár kesereghetnénk is, ha nem lenne okunk a bizakodásra. Az alkotó beszélt nekünk munkájáról, reményeiről s miközben egymás után szívta az erős cigarettákat, egy másik, jobb Magyarországról beszélt.

– Mi történt az áprilisi választáson?

– Vesztett a polgári oldal.

– Ennyi?

– Ha hidegen nézzük a tényeket, ennyi. Ez a tavasz azonban ennél a télynél sokkal többet jelent. A közvélemény-kutatók egységesen a polgári oldal győzelmét jelezték. Ekkora „megvezetés” nincs. Ez az első kérdőjel. Őszintén szólva ez az a momentum, amit mai napig nem értek. A másik fontos dolog a két oldal kampányának különbözősége. A baloldali pártok olyan embereket tudtak megszólítani, akik még soha nem mentek el szavazni, s ezt a megszólítást a legnemtelenebb eszközökkel érték el. Megdöbbenő volt számomra, amikor a miniszterelnököt egy pornómagazinba tették be, vagy amikor egy könyv jelent meg, amely Orbán Viktort már-már démoni figurának ábrázolja. S különösen veszélyes és hatásos fegyverré azért válhatott ez a könyv, mert jól van megírva, s mert egy tehetséges fiatalember elleni ösztönös érzésekre: irigységre és gyűlöletre épített. Mindehhez járult a médiu-

„Én mindig is hittem az elvégzett munka szépségében és felemelő erejében.”

mok működése; néha tényleg az volt az érzése az embernek, hogy csak az igaz, amiről a kereskedelmi csatornák nem számolnak be.

– Aztán jött a két forduló közötti két hét.

– A túloldal sajtógépezete működött tovább, de egy új elem járult hozzá: a félelem. A „baloldal” megtanult félni a több százezernyi embertől, elsősorban a fiataloktól, akik lelkesen tettek hitet valami mellett. Ez olyan hihetetlen sok volt, hogy azóta politológusok és közírók folyamatosan arról beszélnek, hogy az üres, de hitre vágyó ifjúság lelkét feltöltötték pokoli nacionalizmussal.

Amit ők egy bajusz nélküli Hitler iránti fanatikus rajongásnak gondolnak, nem más, mint szeretet és tisztelet, egy olyan ember iránt, aki 1945 óta először a magyarokat európaivá tudta tenni. Mégpedig oly módon, hogy világossá tette és felvállalta az Ady Endre-i hármasságot: először vagyunk emberek, aztán magyarok, s végül európaiak. Ez sokaknak szúrja a szemét, de azt ajánlom nekik, hogy menjenek el Norvégiába, ahol a tengerpart mentén hétvégenként a házak udvarán lengenek a norvég lobogók és senki nem ítéli el a jelenséget norvégoskodásra, kirekesztésre hi-

vatkozva. Ott ez így természetes, mert ők (és mások, szerzte Nyugat-Európában) érzik az örök parancsot: csak úgy értheti valaki a világot, ha szereti a hazáját.

– Hol hibáztak a kormánypartok?

– Orbán rájött, hogy Wermer András ténykampánya csödbe vitte, napi 4-5 előadással aztán a második forduló megnyerte (TF, Kossuth tér). A választások előtt negyvennégy előadást tartottam karácsonytól ápriliséig országszerte, mert hívtak és ilyenkor menni kell. A Kossuth téren aztán történt valami, ami megváltoztatott mindent. A dobogón ültem, tengelyben az Alkotmány utcával. Az emberek arcán pedig megjelent az a fény, amit Népszellemnek hívunk és ami utoljára 1956-ban jelent meg közöttünk...

– Az összefogás kezd testet is ölteni a polgári körökön keresztül. Mit vár ettől a mozgalomtól?

– Időm jelentős részét teszi ki a polgári körökkel való foglalkozás, ebben a mozgalomban érzem az áprilisi heteknek az erejét. Lassan kiépül a struktúra, már van honlapunk, működik az SMS-rendszer, alakulóban azon művészek névsora, akik majd rendszeresen fognak szerepelni a körökben. Persze még gomolyog, alakul, izzik az egész: már csak azért is, mert emberek önkéntes társulásairól, együttműködéséről van szó, nem egy központi, felülről irányított akarat hozta létre ezt a – sokunk által egyszerűen csak Hajrá Magyarországnak! nevezett – mozgalmat. Meglátjuk mi lesz belőle, de legfontosabb feladatunk tartom, hogy a körökön keresztül segítség a polgári oldalt az önkormányzati választásokon.

– Az építész, az alkotó ember Makovecz Imre milyen terveket fog a fejében?

– Nehéz idők állnak előttem – és mögöttem. Nem kaptunk segítséget sajnos a polgári kormánytól sem, hogy határon túli közösségekkel közösen kigondolt elképzeléseinket meg tudjuk valósítani. Kolozsváron, Vargyason, Sepsiszentgyörgyön, Lendván, Temesváron építkezünk – pénz nélkül szinte. Ha eddig nem volt segítség, ezután végképp nem lesz... Én azonban mindig is hittem, ezután is hiszek az elvégzett munka, az építeni akarás szépségében és felemelő erejében.

– A. B.

Az üzenőfal elérhetőségei: SMS: 06-20-588-1205, e-mail: uzenet@ufi.hu

Ide várjuk üzeneteiteket, javaslataitokat, hozzászólásaitokat.
A legjobbakból minden hónapban válogatást közöl lapunk.

Üzenetben érkezett

Medgyessy miért nem lehet lepke?
Mert Báb.

Olvastam az újságokat. Igazán
színvonalas. Mi van barmok, nem
tudtok veszíteni?

Ne vigyorogj Medgyessy, nem lesz így
örökké, 150 évig sem váltunk mi
törökké. (Nagyhalászi polgári kör)

Medgyessy Péter lemondott, mert kine-
vezték az ELTE retorika tanszékére
beszédtechnika profnak! Küldd az újságot!

Orbán-kormány jó kormány, Medgyessyé tákolmány.

www.hajramagyarorszag.hu

Nézd, olvasd,
terjeszd!!!
www.ufi.hu

Tisztelt megrendelőink! Kedves barátaink!

Köszönjük, hogy lapunkat ilyen nagy szeretettel fo-
gadták. Köszönjük a tanácsokat, a leveleket, az üze-
neteket, a kritikákat: ezek a visszajelzések megerősí-
tettek bennünket abban, hogy szükség van az újsá-
gunk által képviselt szellemiségre.

Sajnos azonban meg kell osztanunk Önökkel ne-
hézségeinket is. Lapunk előállítására már-már megold-
hatatlan anyagi problémák elé állítja kiadónkat. Bár
szerzőink egyetem vagy munka mellett, honorárium

nélkül írják cikkeiket, s technikai munkatársaink is
minimális juttatásért végzik tevékenységüket, az egy-
re emelkedő kiadások már a lap megjelenítését ve-
szélyeztetik.

Ezért kérjük Önöket, hogy aki megteheti és támo-
gatni szeretne egy fiatalok által készített újságot, va-
lamint fontosnak tartja a sajtó sokszínűségét, segítse
– bármilyen csekély – összeggel az Utolsó Figyelmez-
tetést. Ezt megrendelőink a mellékelt csekken, töb-
bi olvasónk pedig a már megismert módon, átutalás-
sal vagy postai csekk befizetésével teheti meg. Támo-
gatásukat előre is köszönjük.

A szerkesztőség

Utolsó Figyelmeztetéssel a sajtószabadságért! Támogasd lapunkat!

Számlaszám: Scripta Manent Alapítvány, K&H Bank, 10400205-02011264

Védjük meg együtt a demokráciát! Rendeld meg az Utolsó Figyelmeztetést!

M e g r e n d e l ő l a p

Megrendelem az Utolsó Figyelmeztetés című ingyenes újságot.

Név: .....

Város: ..... Irányítószám: .....

Utca: ..... Házsám: .....

A megrendelőlapot az alábbi címek valamelyikére juttasd el:

- Utolsó Figyelmeztetés, 1062 Budapest, Lendvay u. 28.
- Fax: 1-475-0947

Az Utolsó Figyelmeztetés megrendelhető a Fidelitas honlapján is: www.fidelitas.hu

utolsó FIGYELMEZTETÉS

Az új nemzedék lapja

IV. ÉVF., 6. SZÁM, MEGJELENIK HAVONTA

Főszerkesztő: *Hegedűs Zoltán*

Főszerkesztő-helyettes:

Ablonczy Bálint

Munkatársak: *Ambrus Balázs,*

Balogh Ákos, Benkő Levente,

Czotter András, Jancsó Gábor,

Rumi Tamás, Bodó Márton

Fotó: *Pintér Ádám*

Felelős kiadó: Fidelitas Országos

Elnöksége

Kiadja: Scripta Manent Alapítvány

Szerkesztőség: 1062 Budapest,

Lendvay u. 28.

Tel.: (1) 269-5353/206

Fax: (1) 475-0947

www.ufi.hu e-mail: szerkesz-

toseg@ufi.hu. Szerkesztőségi

titkár: *Husztí Levente*

ISSN 1587-9097